

Gunu ja 50 jalkapallovuotta

Nyt peli on teknisempää – ehkä kunnon ehdoilla

– KPV on ollut seurani koko tähänastisen jalkapallourani. Se tekijä, joka minut veti KPV:n junioreiden pariin, oli näin jälkikäteen muistellessani se yhteishenki, joka vallitsee jo pienempien parissa.”

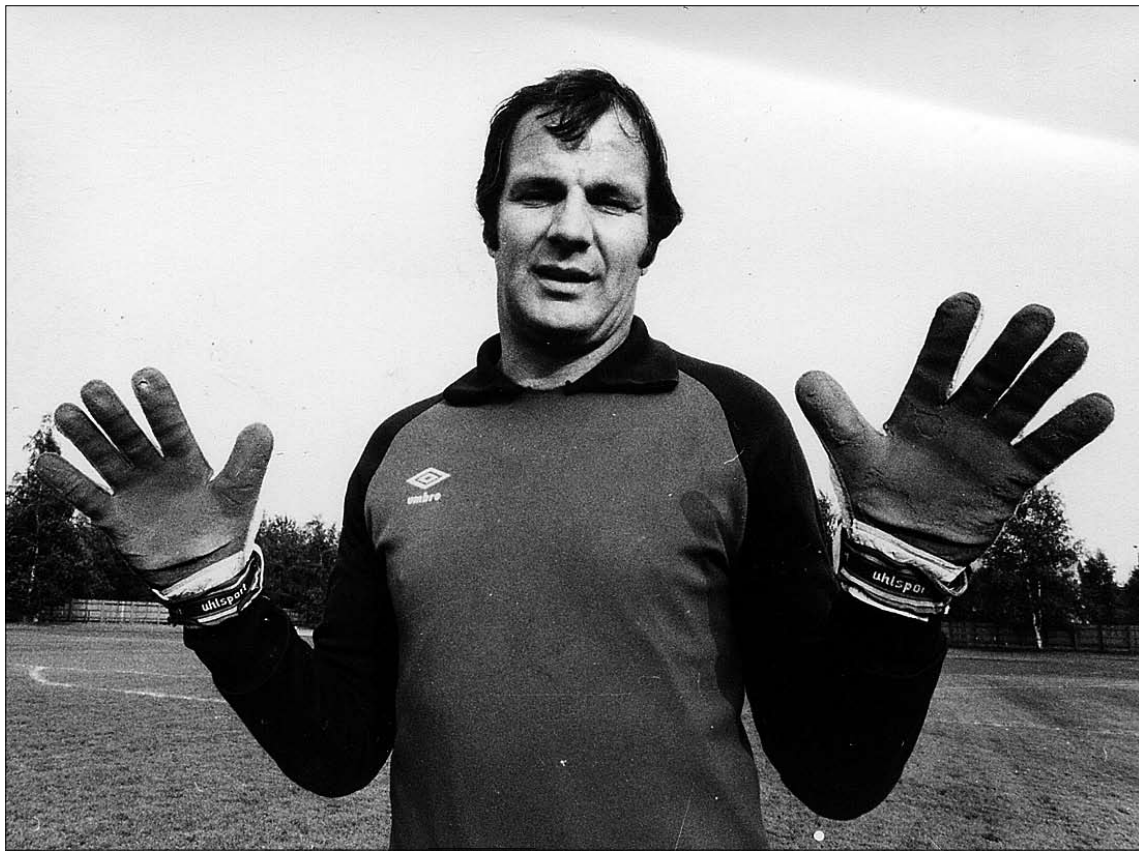
Tuo on lainaus 20-vuotiaan Gunnar Isosaaren haastattelusta mestaruussyksyn 1969 Pallo-Veikossa. Neljä vuosikymmentä ei ole asiaa muuttanut. Gunu on tunnustanut vihreää väriä läpi elämänsä, vaikka tarjouksia on ollut. – On ollut jonkinlainen kunnioitus seuraa ja varsinkin Paavolaisen Väniä kohtaan, joka oli minulle kuin toinen isä. Hän kannusti minua kovasti, vaikka samaan aikaan kilpailin edustusjoukkueen maalivahdin paikasta Jussin, Väniin oman pojan kanssa.

Tiukimmat neuvottelut kävin aikanaan HIFK:n kanssa, mutta kait se oli Tiaisen Herun ja Telimaan Ollin yhteistyötä, että pysyin täällä saatuaani työpaikan paloasemalla, muistele Gunu, ammattikoulusta maalarin tutkinnon suorittaneena.

– **Kiinnostukseni** jalkapalloon syntyi varmasti kansakoulun ekaluokalla. Olli ja Jukka veljeni olivat myös osasyllisiä. Jonkun verran tuli harrastettua muutakin, esimerkiksi yleisurheilua. Vähitellen muodostui mukava kaveriporukka, jonka kanssa raviradalla vietettiin paljon aikaa. Sunnuntaisin taisi jopa puolet vuorokauden ajasta kulua kesäisin siellä ja joka pyhä meillä oli tekniikkakisat. Välillä vain piipahdettiin kotona syömässä, kertoo Gunu juniorivuosistaan.

– **Tämä harrastus** on merkinnyt minulle valtavan paljon. Vaikea on sanoa, mitä olisi ollut ja tullut kohdalleni ellen olisi tätä valinnut.

Vaikka oma pelaajaura jäi taakse, ei Gunu ole koskaan unohtanut kasvattajaseuraansa. – On mukava katsoa, kun nuoret kehittyvät, täällä on hyvä ilmapiiri, eläkeläisenä tänne on helppo lähteä ja kotoa olen aina saanut hyvän tuen osallistumiselle, totea Gunu, kun keskustelemme

Gunu, pesunkestävä palloveikko, silloin kun pelivuotia oli edessä vielä monia.

hallissa KPV-Akatemian harjoitusten päätteeksi. Kuin vahvistukseksi tuolle samaan aikaan kiertää hallin kenttää joukko kuntoilevia naisia ja joukossa Gunun avokumppani Tuula. Mutta Gunu ei ole vain katselemassa nuorten kehittymistä, vaan edelleenkin täysillä mukana Akatemian lisäksi A-nuorten valmennuksessa ja arvioi viettävänsä näissä viikosta noin 12 tuntia.

Kaikkea hän ei kuitenkaan ole valmis hyväksymään, kun pyydän vertaamaan harjoittelussa ja pelaamisessa tapahtuneita muutoksia.

– **Nykyään ollaan** paljon enemmän pallon kanssa tekemisissä. Tekninen osaaminen on korostunut kuntopuolen kustannuksella. Ennen aloitettiin viikon jälkeen Pyhäinpäivän, mutta nykyään aloitus on siirtynyt tammikuulle. Tuskinpa tämän päivän joukkue kuntopuolella meille pärjäisi, jos sitä voisi jotenkin rinnastaa, on Gunun arvio.

Pelaaminenkin on muuttu-

nut. Pelataan paljon alakerran kautta, kun ennen mentiin suoraviivaisemmin. Silloin syntyi enemmän tilanteita ja mielestäni peli oli viihdyttävämpää. Kun sain pallon käteeni, niin vedin se pitkällä potkulla Kipparille ja tämä jakoi sitten eteenpäin. Parilla kosketuksella oltiin jo kaukana vastustajan kenttäpuoliskolla tilanetta luomassa. Nyt pelaajat ovat teknisempiä ja hallitsevat pallon paremmin pienessäkin tilanteessa. Toki meilläkin jotkut, kuten Paavolaisen Olle ja Mäkelän Seppo pystyivät jo silloin samaan.

Olen myös kritisoinut sitä, että nykyään pelaajat ovat liian arkoja ja pienistä vammoista ollaan viikkotolkulla sivussa. Ei Kippari esimerkiksi pelannut seitsemää vuotta KPV:ssa ilman vammoja ja oli vain yhdestä pelistä pois. Senkin varoitustilin täyttymisen vuoksi.

Nuorten harjoittelu myötäilee pitkälle sitä mitä isommat tekevät. Ollaan paljon pallon kanssa ja enemmän on tilanharjoittelua kuin silloin. En osaa sanoa, mistä johtuu mutta tuntuu kuin pelisilmä olisi nuorilta hukassa. Meillä

silmät taisivat olla niskassakin, kuvaa Gunu näkemystään taponen muutoksesta.

– **Nautin aggressiivisesta** pelistä. Sellaisesta, jossa koko ajan tapahtuu eikä ole kuolleita hetkiä. Yksilöistähän joukkue koostuu niin ennen kuin tänäänkin, mutta kova tsemppi pelaajilta on asenne, jota minä haluan kentällä nähdä, korostaa Gunu.

Näille sanoille on katetta pelaajaurasta, joka käsitti 267 sarjaottelua ja kuusi maaottelua. Alussa viitattu 40 vuoden takainen haastattelu olisi ollut sopiva johdanto tähänkin taltiointiin, mutta sieltähän se on luettavissa. Suositellen.

Lopuksi pyysin Gunua arvioimaan oman aikakautensa KPV-tähdistön. Se ei tullut kovin innolla, koska ”on paljon hyviä pelaajia ja muutamilla pelaajaura on jäänyt täällä lyhyeksi, vaikka ovat muualla menestyneetkin”. Maalivahdin paikalle toimittaja istutti itseoikeuteutusti Gunun ja muodostelma 4-3-3 sai pikaisen pohdinnan jälkeen seuraavan muodon: Seppo Mäkelä, Kent Myntti, Tapio Raatikainen, Esa Korhonen – Olavi Paavolainen, Olli Mäntylä, Vesa Kallio – Hannu Lamberg, Arvo Lamberg, Raimo Sorvisto. Mestaruusvuoden pelaajistoon tuli vain yksi täydennys.

Maaliskuisen merkkipäivänsä Gunu vietti kaukana etelän lämmössä, kuten edellisenkin tasavuotispäivänsä. Onnittelut ja kiitokset KPV-hengestä – ja –hengessä.

vote

Jos, jos...ja JOS

Joukkue KOKKOLA lähtee kauden avaukseen seuraavalla 4-3-3 kokoonpanolla:

Gustav Långbacka
IFK Mariehamn

Tommi Kauppinen
AC Oulu

– **Miika Koppinen**
Tromsø IL

– **Jukka Hakala**
Notodden IK

– **Tero Koskela**
VPS

Ville Luukkala
KPV

– **Tuomas Uusimäki**
KPV

– **Sebastian Mannström**
Jaro

Petteri Forsell
VPS

– **Henri Myntti**
Hansa Rostock

– **Aki Sipilä**
KPV

Vaihtopenkillä odottavat Ylimäen Antin käskyä kentälle menosta Saku-Pekka Sahlgren KPV, Niko Kalliokoski KPV, Joonas Pennanen AC Oulu, Arttu Seppälä FC Inter ja Ilari Nikula OPS.

Oheisena yksi mielikuvitusleikki kokoonpanosta, jonka menestymisen mahdollisuuksia suomalaisessa sarjajalkapalloilussa voi vain arvailla. Kaikilla on vahva kokkolalainen pelaajatausta ja he kaikki ovat täydessä sotisovassa lähtemässä tähänkin kauteen. Mutta, miksi tämä ei ole mahdollista?

Asianajotoimisto Hannu Laakso

Kauppatori 2, 67100 Kokkola
Puh. 06 8352 340, 0400 566 296
www.hlaakso.fi